

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Franjo Rački †.

Včeraj zjutraj izdihnil je v Zagrebu dušo svojo mož, katerega je hrvatski narod s ponosom imenoval jednega najznamenitejših svojih sinov, mož, ki je za srečo in slavo hrvatskega naroda vse svoje življenje deloval z neutrudno požrtvovalnostjo, svetla zvezda na slovanskem nebu, dr. Franjo Rački.

Kdor se je kdaj količkaj zanimal za sedanost ali za prošlost hrvatskega naroda, za njega kulturno in politično delovanje in napredovanje, kdor je proučeval slavno zgodovino njegovo, poznal je doktorja Franja Račkega in vedel ceniti velikanske zasluge njegove za znanost in za kulturni in politični napredek naroda hrvatskega.

Pokojnik se je kot sin preprostih starišev rodil dne 25. novembra 1829. l. v Fužinah. Zvršivši ljudsko šolo v domačem kraju, prišel je leta 1840. na gimnazijo v Rekičin kmalu potem v Varaždin, kjer je prebil maturo. Od tod se je napotil v Budimpešto, da studira filozofijo, ali revolucija l. 1848. mu je to namero preprečila. Šel je v Senj in vstopil ondu v semenišče.

Že kot klerik jel se je baviti z literaturo. Ponosen na svojo narodnost in na svoj hrvatski jezik, začel je s svojimi spisi bogatiti narodno književnost ter s tem nase obrnil pozornost tedanjih narodnih krogov. Leta 1849. prišel je na Dunaj v Pezmanej, kjer je razen bogoslovnih in filozofskih predmetov proučeval posebnost slovanske jezike. Leta 1852. se je vrnil v Senj, kjer je bil dne 15. avgusta istega leta posvečen za mašnika in imenovan profesorjem na ondodni gimnaziji, a že leta 1853. vrnil se je na Dunaj, zvršil vseučiliščne nauke in si leta 1855. pridobil doktorsko dostojanstvo. Vrnivši se v Senj, postal je profesor na ondodnem semenišču in začel na podlagi obsežnih in temeljitih studij pojasnjevati zgodovino hrvatskega naroda. Prvo večje delo njegovo je bilo posvečeno slovanskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodu in njiju književnemu delovanju. Spisal je o tem vprašanju več znamenitih del, ki so si pridobila splošno priznanje učenjakov. Z njimi stopil je Rački na čelo jugoslovanskih zgodovinarjev in s pridobil odlično mesto mej učenjaki.

Ko je biskup Strossmayer začel delovati na to, da reši kolegij Sv. Jeronima v Rimu, poslal je tja Račkega, in sicer kot kanonika. Rački je tu izpolnil vse nadeje hrvatskih rodoljubov, uredil kapiteljske razmere, zajedno pa porabil priliko ter preiskal s pomočjo slovečega zgodovinarja Theinerja Rimske in nekatere druge arhive, kjer je našel mnogo važnih rečij, tikajočih se zgodovine južnih Slovanov, in je obelodanil v raznih spisih.

L. 1860. vrnil se je Rački v svojo domovino in stopil v užjo zvezo s Strossmayerjem, s katerim se je dogovoril gledé ustanovitve hrvatskega vseučilišča in jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti, ter zajedno prvič nastopil kot praktičen politik, in sicer kot prvoborilec za hrvatsko državno pravo. L. 1865. postal je Rački član hrvatskega sabora in dokler je bil član te korporacije, deloval je z vsemi svojimi silami na državnoopravno celokupnost in neodvisnost hrvatskih dežel in na kulturni in gospodarski napredek hrvatskega naroda, vrh tega pa še kot pisatelj, zgodovinar in novinar ter kot šolski nadzornik.

L. 1866 in sicer dne 16. julija izvoljen je bil Rački predsednikom jugoslovanske akademije in je tekom let v njenih glasilih publiciral nebroj učenih razprav in važnih listin, poleg tega pa izdal še več obsežnih knjig, s katerimi deli si je pridobil častno priznanje vseh zgodovinarjev, mej katerimi je, kar se dostaje jugoslovanske zgodovine, veljal kot prva avtoriteta. Dasi pa je bil duša akademije, ni zanemarl politike, nego kot desna roka biskupa Strossmayerja deloval z vso neumornostjo tudi na tem polju.

L. 1868. bil je Rački mej tistimi šestnajstimi poslanci, ki so protestovali zoper Rauchovo postopanje in zapustili dež. zbor, l. 1871. pa je bil mej tisto četvorico, katero je Lonyay poklical na Dunaj, da se ž njo pobota. Rački je tam krepko zastopal pravice svojega naroda, a videvši, da je narodna stranka zašla s pravega pota, odločil je l. 1872. svoj mandat in vse svoje moči posvetil znanosti. Koliko priznanja si je stekel kot učenjak in rodoljub, svedoči to, da ga je mnogo učenih društev imenovalo članom.

Duhovnik Rački je bil vsem stanovskim tovarišem vedno uzor. L. 1876. postal je bil kanonikom

Djakovskega kapitelja, l. 1877. pa kanonikom Zagrebškega kapitelja in opat. Kolik je bil njegov ugled v katoliškem svetu, svedoči to, da mu je ruska vlada pred tremi leti ponudila primat katoliške cerkve na Ruskem, da pa je on to častno ponudbo odklonil, ker ni hotel zapustiti domovine. Strossmayer in Rački sta tudi Vatikanske kroge pridobila za slovansko liturgijo in če je zadnja leta sveti Oče v tem oziru pokazal Slovanom svojo naklonjenost, tako je to deloma tudi njegova zasluga.

Lani po leti začel je Rački bolehati in od tedaj ni več okrevl. Začetkom januarja dobil je influenco in potem plućnico, vsled katere je včeraj zjutraj umrl. Z njim stopila je s pozorišča markantna oseba, velik učenjak in uzoren rodoljub, pravi Slovan, ki je z jednako ljubeznijo kakor svojemu narodu bil naklonjen tudi vsem drugim Slovanom zlasti pa nam Slovencem, ki žalujemo ob njegovem grobu, ker čutimo to izgubo kakor rodni njegovi bratje, saj je bil jeden stebrov ideje hrvatsko-slovenske vzajemnosti.

Večna slava Franju Račkemu!

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dné 13. februarja 1894.)

Konec.)

Posl. Žitnik poroča za finančni odsek o načrtu zakona glede preskrbljevanja vode za občino Ambrus in za kraje Viseje in Ratje v občini Žužemperk in priporoča, naj se zakonski načrt odobri.

Posl. dr. Schaffer se upira predlogu, ker je projekt predrag in ni mej efektom in troški nikakega pravega razmerja.

Dež. predsednik baron Hein naglašja, da se ministerstvo še ni definitivno izreklo glede prispevka, ker vsega operata še ni pregledalo, priporoča pa predložiti projekt, ker se da le s tem pomagati.

Posl. Povše zavrača dr. Schafferja in priporoča predlog finančnega odseka.

Posl. dr. Papež pobija dr. Schafferja izvajanja s finančnega stališča in priporoča predlog.

Posl. dr. Schaffer zagovarja iz nova svoje stališče.

Posl. dr. vitez Bleiweis prizna, da bo vodovod zelo drag, zato treba, da se vse preskrbi, kar treba za zagotovitev uspeha. Vodo je treba kemično preiskati, sicer pa je čudno, kar se bere v tehničnem

LISTEK.

Werther.

(Srbski spisal L. K. Lazarević. Preložil J. P. Planinski.)

(Dalje.)

— Loto! popravlja Janko.

— Loto, katera reže deci kruha, in ni pet, ni devet, ampak se pri ti priči zaljubi! In dočim vé, da ima ona svojega poštenega ženina, kateri jo misli poročiti, Winklerja ali kako se mu pravi?...

— Alberta! reče zopet Janko, katerega so v srce zbadale te besede.

— Da, Alberta, in to ga nič ne moti, da ne bi vedno zletal k nji, in mimo tega še misli, da jo ljubi, in bi jo rad iztrgal Moricu... kako ste rekli?... da, Albertu, nje poštenemu ženinu. In kar je najbolj smešno: Ta Greta... Lota, Lota, da Lota! Ta Lota se tudi zaljubi v Wertherja, kateri nima nobenega pogoja za ljubezen, mimo tega, da se kremži, kadar zre v mesec. In kaj je to?

Janko je hotel nekaj odgovoriti, ali pučnika, s katero se je igral, je že razbita.

Mladen ne čaka, da bi se mu dalo iznova povoda, da nadaljuje:

— In vidite, najbolj me srdi to, da so naši ljudje opice: vse, karkoli vidijo pri drugem: dobro — slabo, to jim ugaja. Vedno kličejo: „Goethe, Goethe!“ In analizujete mi ga, s katere koli strani vam drago, on je najslabši v ti bolešni fantaziji. — Pomislite samo na „Fausta“! „Faust“ je...

Mladen ne vé, kaj bi rekel. Žal mu je, da je skočil z Wertherja na Fausta, dočim se ga Faust čisto nič ne tiče. Pogoltne slino pa nadaljuje:

— Faust je isto, kar Werther. Mislim seveda, kar se dostaje vrednosti, ne predmeta. In mar mislite, da ima Werther kako vrednost! Kaj je on? Dela ne nič, potika se okrog, „idileki“, deci zida hiše iz kart in luči fižol. Odrasel, mlad, zdrav človek — pa kakor hromec! Potem pa še sam sebe po vsi sili smatra nesrečnim! In pomislite — ako se ne varam — njemu se celó prikraja želja, da umre oni čestiti in pošteni mož Lotin. On sam pa misli, da jo ljubi in da bi jo samo on mogel osrečiti, menda s tem, da se kremži pred njo. In da bi ovenčal to svojo ljubezen, misli na smrt in piše nji, nji, prosim vas! nji piše pismo pred smrtjo

in mu zopet pohaja zavest, ko se ubija iz samokresa, kateri je ona dala njega hlapcu. In to bodi sedaj ljubezen in to človek! Pa tudi vse občinstvo je bolehalo in blazno, i nje oče i ta Gustav... Albert... vse jedno, bodi mu tako ali tako ime, ta njen zaročnik, pozneje tudi mož, ker mirno gleda, da se on vlačí v hišo. To je — neka višja taktika. He, da je bil to kak zdrav šumadinec*) — on bi njega kaj hitro ozdravil! In verujte, niti na um mu ne bi hodilo, da bi se ubijal.

Janko se je obupno silil, da bi branil svojega neusojenega mu pobratima, ali jezik se mu je zavezal. Vse, kar je mislil reči, ko bi mu bil jezik sužil, bilo bi: „Ali srcu se ne zapoveduje!“ S tem je mislil, da pobije Mladena. Ali tudi brez tega Mladen nadaljuje:

— Ali ga je treba morda opravičiti, ker ga je ljubezen premogla — dá, pri moji veri! Lopova, ker je siromak; ubijalca, „ker mu je taka kri“; izdajico, ker je bojazljiv; premamnika žen, ker je zaljubljen. Potem pa nam nihče ni kriv, ako ostanemo brez časti in ponosa!

(Dalje prih.)

*) Šumadija je srednja Srbija z Belimgradom.

Prel. prip.

poročilu glede množine vode. Zato predlaga, naj se stvar natančno preišče.

Dež. predsednik baron Hein pojasnjuje navedene pomisleke in priporoča novič vzprejem zakona, posl. dr. Papež pa obljubi, da se bo v dež. odboru ugodilo želji dr. Bleiweisa.

Poročevalec Žitnik odgovarja dr. Schafferju in dokazuje obširno, da je tak vodovod neobhodno potreben in da dežela še nikdar ničesar ni storila za Suho krajino, torej je vendar čas, da tudi zanjo kaj žrtvuje. Zakon se potem vzprejme brez premembe.

Poslanec Murnik poroča za finančni odsek o prošnjah občin Škofja Loka, Žiri, Poljane, Trata, Kovor, Sv. Križ, Naklo, Tržič, sv. Katarina, sv. Ana in Kranj za zgradbo železnice Kranj-Tržič-Ljubelj in utemeljuje obširno svoj predlog: 1. Deželni zbor se opetovano izreka za zgradbo glavne železnice II. vrste iz postaje Kranj državnih železnic v Tržič, da se zveže s projektovano ljubeljsko železnico in se zavezuje z ozirom na svoj v zadnjem zasedanji storjen sklep dati deželni prispevek 50.000 gld. na ta način, da se bode prevzelo za to svoto glavninskih delnic al pari s tem pogojem, da se troški za zgradbo in za prometna sredstva pokrijejo z deželnim prispevkom in s prispevki udeležencev, kakor tudi z državno garancijo obresti za prioritete in prioritete delnice in da se deželi dovoli primeren upliv pri obravnavah o pogojih za konvencijo in pri sklepanji o prometni pogodbi. 2. Deželnemu odboru se naroča, obrniti se zopet do visokega c. kr. trgovskega ministerstva z nujno prošnjo, da bi zgradbo te železnice z vsemi svojimi sredstvi pospeševalo.

Posl. baron Schwegel priporoča poročevalčeve predloge in konstatuje, da je vlada lanske leto storjene sklepe vse odobrila. Govori obširno o važnosti in povdarja, da bo vlada kmalu kaj več storila za alpske dežele, nego doslej.

Predlogi finančnega odseka se jednoglasno vzprejmejo.

Posl. dr. Schaffer poroča o samostalnem predlogu poslanca Šukljeja glede prispevka za napravo načrta za belokranjsko lokalno železnico in o prošnji odbora za nadaljevanje zgradbe železnice od Novega Mesta do Črnomlja in Metlike in predlaga naj se dovoli 4000 gld. s pogojem, da se vrne ta znesek, ako bi se železnice zidale.

Predlog se vzprejme, zaradi pozne ure pa seja sklene.

Prihodnja seja v četrtek 15. t. m.

Iz štajerskega deželnega zbora.

O letošnjem delovanju štajerskega deželnega zbora ni dolgo nič prišlo v javnost, ker se res dolgo nič znamenitega zgodilo ni.

Naš poslanec Jerman je zbornici predložil obširen, jako skrbno in stvarno izdelan zakonski načrt o odvezi ribolovnih pravic; drugi slovenski poslanci, kolikor jih je v odsekib, delajo pošteno in so se s svojo delavnostjo in s svojim znanjem nekako prikupili nasprotnikom nemškimi poslancem in deželni odbor je letos precej odnehal, vsaj porogljivo se več ne ravna, vsi razun dveh poslancev, imajo nekako voljo pustiti slovenske poslance glede narodnostnega vprašanja pri miru v tem, ko je v prejšnjih letih bilo v letnem sporočilu deželnega odbora vedno kako neuslišano žaljenje slovenskega naroda vpleteno — omenjam le postopanje zaradi slovenskega jezika v zemljiških knjigah — predlog o posebnih nagradah za učitelje, ki v slovenskih šolah največ nemški učijo — o oficijelnih napadih na južno-štajersko hranilnico — različna žaljiva sporočila o slovenščini v ljudskih šolah itd. Vsega tega letos ni bilo, kar je gotovo pripisati principijelnemu neustrašljivemu postopanju slovenskih poslancev, ki niso prizanesli niti jedne žaljive besede na svoj narod in svoje zavode, in ki so pri dotičnih debatah vselej ostali zmagovalci, ker je bila resnica na njihovi strani, zato je bil tudi moralničen uspeh vedno njihov. Leto za letom se je kazalo, kako neprijetne so bile Nemcem resnice, katere so se jim v lice povedale. Tako mirno delovanje pa ni moglo všeč biti novopečenemu poslancu dr. Wokaunu in njegovemu pajdašu dr. Starkelju, od katerih seveda nobeden nima kapljice nemške krvi v svojih žilah.

Kaj pa bi Celjski filistri rekli, če ne bo njihov poslanec nekaterikrat udrihal po Slovencih — in tako je dr. Wokaun spustil svoj deviški govor v deželni hiši proti Slovencem, pa je z njim hudo pogorel, tako da se vendar mora o tem „speechu“ nekaj povedati. Bila je debata o zakonu, po katerem

bodo morali posestniki tovarn, rudnikov in druge osebe, ki porabljajo neko občinsko ali okrajno cesto v nenavadni meri, primerno doprinesati k stroškom za takšne ceste. — Mnogo poslancev se je udeležilo te debate, grof Franc Attems in grof Lambach sta vsak predlagala pristavke, po katerih bi bil uspeh zakona uničen. Eudrea je govoril proti postavi, Dr. Sernec pa odločno za to postavu in proti predlaganim pristavkom, dr. Heilsberg tudi za postavu, — vsi so govorili le stvarno. — Hkrati je vstal dr. Wokaun in začel o tem, da na spodajem Štajerskem imajo tovarne in rudnike največ Nemci v rokah, ter zabavljati zoper Slovence. Za njim skušal je dr. Starkelj sumničiti dr. Serneca zaradi njegovega čisto stvarnega govora, ta pa je oba takoj zavrnil, posebno pa dr. Wokaunu razjasnil, da v tej hiši ni šega pri gospodarskih predlogih, ki z narodnostjo čisto nič nimajo opraviti, semkaj spraviti narodna vprašanja, da se tega zlasti slovenski poslanci z dobrim taktom pri gospodarskih stvareh vedno ogibljujejo in dobrovoljno radi sodelujejo, da naj svojo smešno jezo zoper naš narod hrani za druge prilike in je sklenil z upanjem, da se jednaki prizori ne bodo udomačili, sicer bi slovenskim poslancem moglo pretežko postati sodelovati pri raznih poslih deželnega zbora.

Ta govor je vzbudil občno glasno odobravanje — ne samo s strani slovenskih poslancev, nego cele zbornice, in dr. Heilsberg je prišel k dr. Sernecu ter mu podal roko.

Akoravno take stvari naše poslance nikakor ne ganejo, vendar so se smejali porazu, katerega je zlasti dr. Wokaun doživel pri svojem prvem, tedaj „deviškem“ govoru!

Še hujše se mu je pa godilo pri šolski debati. Poročilo je bilo jako krotko, ter se je skrbno ogibalo, žaliti Slovence. — Naš poslanec Robič, dr. F. vitez Schreiner sta jako stvarno in poučljivo govorila o poboljšanju plač za ljudske učitelje zlasti, da se naj odpravi najnižja, to je četrta plačilna vrsta. Kar se oglasi dr. Starkel, govori o šoli v Št. Petru pri Radgoni, češ da je tam germanstvo v nevarnosti, zabavlja proti ondodnemu okrajnemu šolskemu nadzorniku in deželnemu šolskemu nadzorniku, govori o tem, da se morajo „nemško misleči“ učitelji odgojevati za nemške otroke na Spodnjem Štajerskem — da morajo v majhnih mestih in trgih dobiti za Nemce čisto nemške šole, v isti sapi pa zopet trdi, da se morajo Spodnještajerski Nemci naučiti slovenščine itd. — na kar je najpoprej odgovoril dr. Sernec, za njim še jedenkrat dr. pl. Schreiner, potem Robič, dr. Wokaun, dr. Dečko in dr. Jurtela. Dotične govore slovenskih poslancev bodo priobčeni, ker so znameniti. Priznati se mora, da so slovenski poslanci, kakor v prejšnjih letih tako tudi letos, jako častno rešili narodno čast, odkrivali nedostatke in krivice, katere se godijo, in izbornu zavrnilo podle in neumne napade obeh pseudo-tevtonov dra. Wokauna in dra. Starkelja.

Zopet so nemški Goraještajerci in Srednještajerci čudno gledali na svoja dva „nemška brata“ dra. Wokauna in dra. Starkelja, zlasti ko je dr. Sernec govoril o „odgoji nemško mislečih“ učiteljev, udrihal po renegatstvu in narisal škodo, katero bodo imeli Nemci, če dobe v malih krajih čisto nemške šole. Dr. Dečko pa je zavrnil Wokaunovo sumničenje o denuncijantih, češ, „da tako postopanje se ne more vzdigniti do njegovega zaničevanja“.

Kakšna strast mora vladati v tem poslancu nemškega mesta, je kazal tudi sledeči prizor:

Komaj je bil dr. Sernec nehal svoj živahni govor, vstal je dr. Wokaun ter zaupil: „Meine Herren, der Abgeordnete Dr. Sernec hat Aber Herr Abgeordneter, Sie sind ja doch nicht am Wort!“ — se začuje glas deželnega glavarja, — na to velikansko smeh v celi hiši, katerega se jedini dr. Wokaun ni udeležil. — Govorili so na to dr. vitez Schreiner, potem naš Robič — in potem še le je Celjski divji ali nikakor ne nevaren junak dobil besedo, ter po dobljeni brci vsaj ni začel več s „fortissimo“, nego le s „forte“ — po glasu, — nikakor ne po stvari.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. februarja.

Hohenwart.

Predvčerajšnjim slavil je Karl grof Hohenwart svoj sedemdeseti rojstni dan. O tej priliki so mu čestitali razni politični prvaki, osebni prijatelji in

podrejeni uradniki. Čestitkam, ki veljajo človeku Hohenwartu, se pridružujemo tudi mi, želeč visokemu gospodu še dolgo življenje. Sodbo o političnem delovanju Hohenwartovem izrekli so te dni volilci njegovi. Za razmerje mej grofom Hohenwartom in slovenskim narodom je gotovo jako karakteristično, da slovenskemu drž. poslancu o tej priliki niti njegovi slovenski somišljeniki niso čestitali, močje, katerim je on vodja. Take vsaj sodimo iz okolnosti, da „Slovenec“ v tem oziru še ni črnil besede.

Nemška tartufferiija.

Nemškoakacionalni dež. poslanec dr. Starkel postavil je te dni v dež. zboru štajerskem predlog, naj se na obeh dež. realnih ustanovitva posebni stolici za slovenščino, da se bo mogel slovenskega jezika naučiti, kdor bo le hotel. Na ta način si bodo lahko Nemci prisvojili potrebnega znanja slovenščine, da se bodo mogli kot notarji, odvetniki, zdravniki i. t. d. naseliti na slovenskem Štajerskem. Dasi vemo, da bi taki slovenščine zmožni Nemci igrali ulogo volka v ovčji koži, se vendar veselimo Starklovega predloga, ker je z njim potrjeval to, kar že leta in leta trdimo, da mora vsakdo, ki hoče službovati na slovenskem Štajerskem, biti slovenskega jezika v besedi in v pisavi do cela zmožen, in ker je s tem predlogom pobita vedno ponavljana trditev, da ima slovenski Štajer nemški karakter, četudi so prebivalci Slovenci.

Češki deželni zbor.

V včerajšnji seji deželnega zbora češkega začela se je budgetna debata. Prvi je govoril posl. dr. Šil, ki je povdarjal, da se ravnovesje v deželnem gospodarstvu da doseči le, če zadobi Češka svojo neodvisnost. Napadal je veleposestnike in jim očital, da so prouzročili izjemne naredbe. O sedaj vršeti se pravdi zoper „Omladince“ rekel je govornik glasom „Neue Freie Presse“ z dne 13 t. m. (Abendblatt) stran 4 to-le: „Sveta alijanca, koalicija, je rešila izjemne naredbe. (Vašaty: Saj od tega živi!) Govornik razpravljal je potem o pravdi zoper „Omladino“ in rekel, da je pravosodni minister še pred začetkom pravde izbral ječe za „Omladince“, iz česar izhaja jasno, da je bila obsodba že v naprej določena. Vsa stvar se je le zato uprizorila, da bi se odstranila vrsta mladih, inteligentnih mož, ki so bili nadležni. Rabila so se najbolj nemoralna sredstva. Govornik je potem izpovedi svedokov kritikoval in rekel, da je jedino policija prouzročila pravdo. (Nemir v celi zbornici.) Deželni maršal prosi govornika v energičnem tonu, naj sodnega postopanja ne kritikuje. — Posl. Šil: Pravda zoper „Omladince“ je politična zadeva in spada pred deželni zbor. Tudi umor Mrve se je z vlade strani prouzročil. Ta umor je policiji samo koristil. — Ponavljamo, da je to doslovno preloženo iz „Neue Fr. Presse“. Za Šilom je govoril dr. Rieger. Najprej je v zvezde koval — punktacije, potem presojal mladočeško politiko, primerjaje jo hazardni igri, in naposled govoril o koaliciji. Povdarjal je, da koalicijasko ministerstvo ni vezano na punktacije in se potem ogreval za porazumljenje z Nemci na podlagi ravnopravnosti, sklicujoč se pri tem na levičarja dra. Russa, ki je pred kratkim trdil, da bi moral vsak prebivalec Češke biti zmožen obeh deželnih jezikov.

Vnanje države.

Milan.

Prijatelj našega lista nam piše iz Belega grada: Milan nosi vedno uniformo arbskega generala, dasi je, odpovedši se vsem svojim pravicam na Srbijo, nehal biti srbski general in torej ni opravičen nositi generalsko uniformo. Nti to ne vznemirja Milana, da ni več srbski državljani ker pričakuje, da ga bo mesto Niš volilo častnim občanom. Ako se to zgodi, nastane nov konflikt, zakaj to je naravno, da more časten občan arbskega mesta biti samo srbski državljani. Zadnje dni je policija konfiskovala več listov, ki so napadali Milana, ali sodišče je konfiskacijo razveljavilo, češ, da Milan ni ne srbski državljani, ne član kraljevske obitelji. Govori se, da je tudi m. j. Milanom in Simićem že nastal razpor, ker je bil Milan prej trdil, da zapusti Srbijo, čim se sestavi novo ministerstvo, sedaj pa o tem neče nič vedeti. Tudi metropolit Mahaj je Milana jako slabo vzprejel in mu povedal mnogo trpkih resnic. Trozvezna diplomacija je s sedanjimi razmerami jako zadovoljna. Da kriza še ni končana, ampak da se še kaj posebnega pripravlja, svedoči to, da je vlada na dan 21. t. m. sklicala vse rezerviste na tri tedne. Splošno se pričakuje, da se bo na dan 6. marca, pri obletnici, kar je Srbska postala kraljevina, suspendirala ustava.

Francoski anarhisti.

Komaj teden dajj potem, ko je bil obglavljen Vaillant, primeril se je v Parizu drug anarhističen atentat, glede katerega se splošno sodi, da je storilec hotel z njim mščeovati Vaillantovo smrt. Ta atentat ni tako srečno iztekel, kakor Vaillantov, zakaj ranjenih je bilo 24 oseb in mej njimi več prav nevarno. Storilec Lebreton, katerega je policija koj ujela, je bil prej natakari in je znan kot fanatičen anarhist. Star je okolu 20 let. Atentat se je zgodil v kavarni Terminus in sicer zvečer, ko je tam igrala godba. Vsi prostori so bili natlačeno polni. Lebreton je vrzel dinamitno bombo nabasano z žebli in krogliami sredi dvorane. Eksplozija je bila grozna, panika velikanska. Ljudje so šipe po-

bili, da so mogli skozi okna poskakati. Listi javljajo, da nameravajo anarhisti še več takih atentatov uprizoriti.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 12. februarja. [Izv. dop.] Kdor le nekoliko pozna tukajšnje razmere, mora gotovo priznati, da je za našokraj gasilno društvo zelo potrebno. Dolgo, dolgo se je govorilo, da se konečno vendar le ustanovi prepotrebno društvo. Pred letom osnoval se je neki odbor, a kmalu je zopet vse potihnilo. Ker so se pa požari v bližini letos pomnožili, sklicala sta dva gospoda včeraj t. j. nedeljo 11 t. m. v gostilno g. Žnidaršiča faute kot može k skupnemu posvetovanju. V kratkih, a jedrnatih besedah pozdravil je g. A. Žnidaršič zborovalce. Potem se je vršilo posvetovanje, kako bi bilo novemu društvu ime. Vem, da Vam je, g. urednik, znano, da Bistrica ni delj, kakor 10 minut hoda od Trnovega oddaljena, zato je bi bilo najbolje, da obe vasi skupaj složno delujeta.

Navzočni gospodje iz Trnovega zahtevali so, naj bi se gasilno društvo imenovalo „Trnovsko-Bistriško“, česar pa navzočni Bistričani nikakor niso hoteli potrditi. Po daljšem pogovoru sklenilo se je, dati novo ustanovljenemu društvu ime „Ilirsko-Bistriško Trnovsko“, kar je soglasno obveljalo. Omeniti moram še, da nas je načelnik gasilnega društva iz Postojne g. Petrič razveselil s svojim prihodom. V daljšem govoru pojasnil nam je pomen društva, njegovo delovanje in nam naznanil, da bode i on vedno zvesto in skrbno pazil na naše društvo. Ker nam je g. Petrič mnogo pomagal, da smo ustanovili svoje društvo, bodi mu na tem mestu izrečena najsrčnejša zahvala. Ker se je že prejšnji teden volil začasni odbor v Trnovem, se je torej le za Bistriško občino volil pripravljalni odbor.

Domače stvari.

— („Slovenčeva“ zlobnost v pravi luči.) Kako lažnjiva so trdila „Slovenca“ o prof. Kaspretu, kažejo naslednji avtentični podatki. Gosp. prof. Kaspret je podučeval v minulem tečaju v petih razredih in dal skupaj pet dvojok. Noben dijak dotičnih razredov ni dobil samo od tega profesorja dvojke, ampak poleg te še dve ali tri od drugih razrednih učiteljev. Izmed vohunov-dijakov je dobil samo jeden dvojko in poleg te še tri od drugih profesorjev, mej temi tudi od gospoda Šorna. Iz tega vidimo, da niti jeden dijak ne bo plačal šolnine ali zgubil stipendij samo zavolj dvojke, katero je dal obrekovani učitelj malopridnežem. Jednako neresnične so druge trditve.

— (Slovensko gledališče.) Jutri četrtek, dne 15. t. m. poje se prvič na slovenskem odru mojstra Smetane do svetovne slave dospela krasna komična opera v 3 dejanjih „Prodana nevesta“. Sijajni uspeh, ki ga je ta biser komičnih oper dosegel lani na Dunaji in potem na vseh glavnih gledaliških odrih na Nemškem, nas pač oprašča, da bi še kaj več pisali o operi sami. Kar se tiče našega gledališča, je včerajšnja I glavna skušnja, pri kateri je bilo navzoče vabljenno občinstvo, pokazala, da se je vse storilo bodi si v muzikalnem bodi si v sceničnem oziru, da se nesmrtno delo slovenskega skladatelja predstavlja vseskozi kar najdojstnejše. Dramatično društvo za vredno uprizoritev ni štedilo in so vsi novi kostumi za soliste in za zbor (ženski in moški) narejeni natančno po figurinih narodnega gledališča v Pragi. Nadejati se smemo torej izrednega užitka in posebno krasnega gledališkega večera.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: Iz Idrije g. Jos. Oblak, blagajnik podružnice 20 kron 20 vin. in sicer so darovali: g. Karol Svoboda, c. kr. inženir 2 kroni; na veselice „Narodne čitalnice“ dne 2. in 5. februarja t. l. nabral je g. Fran Kos, trgovec 10 kron 52 vin., na veselici „Delavskega bralnega društva“ dne 28. jan. za prodani dobitek 7 kron 68 vin. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Sokolaki družbinski večer) bode v soboto dne 17. t. m. v zimskem salonu „pri Maliču“. Vzpored prijavimo jutri.

— (Občni zbor zadruga kranjskih živinozdravnikov) bode dne 17. t. m. ob 7. uri zvečer v Hafnerjevi pivarni. Program priobčen je v društvenem glasilu.

— (Marija Kosler roj. Rudeževa †.) Dne 12. t. m. je po kratkem bolehanju v Ljubljani umrla v 64. letu svoje dobe in je bila danes pri Sv. Krištofu pokopana gospa Marija Kosler roj. Rudeževa, žena graščaka in pivovarja Janeza Koslerja starejšega. Rajnica je bila sestra vlega rodoljuba Karola Rudeža in, kakor ta, v vsacem oziru zlata duša, po Ljubljani in po vsi Ribniški dolini znana dobronica ubožcem in sirotam, ki je na tihem rada podpirala tudi naše pisatelje in umetnike, n. pr. znanega našega slikarja Wolfa. Kdor je poznal blago gospo in izbornu mater, moral jo je čislati in spoštovati in obile solze njenih mnogoštevilnih znancev in prijateljev spremljajo plemenito ženo v hladni grob. Bog ji daj nebesa!

— (Slovenska opera in Čehi.) „Illustrirani Kuryr“, jutranja priloga Praškega lista „Hlas Naroda“ prinaša na prvi strani podobe „českých členov slovenske opere v Ljubljani“ in jako simpatično pisan članek o slovenskem gledališču sploh, v katerem omenja lep napredek, ki ga je storila slovenska dramatična umetnost, odkar se je odprlo novo deželno gledališče. Omenja glavne sile slovenske drame, in slovenske člane opere in zaključuje želeč slovenskemu gledališču najlepši razvoj, da se širi in krepi narodni duh mej bratskimi Slovenci. Tudi drugi češki listi prinašajo večkrat poročila, posebno o opernih predstavah slovenskega gledališča. Tako se dejstveno vedno bolj širi slovanska vzajemnost na umetniškem polju.

— (Nov železniški projekt.) Trgovinsko ministerstvo dovolilo je posestniku in tovarnarju gosp. dr. Schlesinger-Gorjany-u v Rupertovem dvoru pri Novem Mestu in gg. Antonu Jeršinoviču, Jož. vit. Savinscheggu in drž. poslancu prof. Franu Šukljeju na njih prošnjo, da smejo izvrševati tehnična pripravljalna dela za lokalno železnico od postaje Novo Mesto, oziroma Straža preko Črnomlja ali Metlike do kranjske deželne meje. Dovoljenje velja za jedno leto.

— (Meteorološke postaje na Kranjskem.) Naj prijavimo imena opazovalcev, ki so s svojim trudom in marljivostjo — nekateri delujoč skozi več desetletij — zbrali gradivo znamenitemu oddelku kranjskega domoznanstva. Naj se jim tudi na tem mestu izreče zahvala in priznanje. Postaje in opazovalci so: 1. Kranjska Gora, opazoval je preč. g. župnik B. Artelj; 2. Bohinjska Bistrica, opazoval je preč. g. župnik J. Mesar; 3. Jesenice, opazoval je preč. g. župnik B. Bizjak; 4. Bled, opazovanja je vodil visokor. g. grof Camillo Aichelburg; 5. Gornje Gorje, opazoval je (4 mesece) preč. g. župnik Adalbert Aichholzer; 6. Sv. Katarina, opazoval je preč. g. župnik J. Kršič; 7. Kranj, opazoval je g. prof. Warner; od leta 1871 doslej pa opazuje skozi 23 let g. Drag. Šavnik, lekarničar in župan; 8. Kamnik, opazovali so preč. gg. frančiškani P. Dolinšek, P. Bogomil Hlebec, P. Ladisl. Fabiani (7 let) P. Rajner Kokalj in P. Ubald Repnik; 9. Ljubljana opazoval je 1850—59 g. J. Zeilinger, c. kr. telegrafski uradnik; 1855—1889 pa g. J. Dežman, muzejski kustos, pomagala mu je sestra gđ. Serafina Dežman, ki je po njegovi smrti prevzela opazovanja in je še sedaj vodi, iz Ljubljane imamo torej opazovanja z več nego 40 let; 10. Janče, opazoval je preč. g. župnik Fr. Kunstel; 11. Hitiče, opazuje od l. 1883 doslej preč. g. župnik M. Absec, isti opazoval je tudi na 12. Sveti Gori pri Litiji; 13. Krško, opazoval je g. Ferd. Seidl, od leta 1888 doslej opazuje g. J. Lapajne, meščanske šole ravnatelj; 14. Novomesto, opazoval je 1858—1885, torej 27 let preč. g. P. Bernard Vovk; 15. Črnomelj, opazuje od l. 1883 preč. g. župnik V. Vesel; 16. Gradac, opazoval je tovarne ravnatelj A. Homač; 17. Kočevje, opazoval je 1871—1887 g. gozdar in deželni poslanec E. Faber, potem g. gozdar M. Hladik; 18. Grad Snežnik, opazovalca sta bila gg. R. Lasky in J. Žura, gozdnar; 19. Karibüthen, opazoval je g. gozdnar A. Faber; 20. Leskova dolina, opazuje g. gozdar J. Bydlo; 21. Mašun, opazuje g. nadgozdnar Schollmayr; 22. Postojna, opazovali so gg. telegr. uradniki Sinko, Schraffl in Leeb, preč. g. Fr. Mally in g. Fr. Žužek, tedaj stavbinski pristav; 23. Vipava, opazoval je preč. g. dekan J. Grabrijan; 24. Sv. Magdalena nad Idrijo, opazoval je 12 let preč. g. župnik Ad. Aichholzer; 25. Idrija, opazuje g. c. kr. rudniške šole učitelj A. Levstek; 26. Krekove; 27. Dol, opazoval je g. gozdnar M. Schweiger.

— (Goriške novice.) Novi načelnik Goriške železniške postaje g. Marušič, o katerega imenovanju smo že poročali, nastopil je te dni svojo službo. Goriški Slovenci pozdravljajo z veseljem novega načelnika in rojaka svojega. — Ministerstvo dovolilo je napravo telefona v Gorici. Oglase za pristop vzprejemajo se do konca meseca pri poštem in brzojavnem uradu v Gorici. — Goriška društva „Sokol“ in „Čitalnica“ sta zaključila pustne veselice prav sijajno, prvi z maskarado, ki je nadkrilila vsa pričakovanja, druga pa s sijajnim plesom. — „Slovanske knjižnice“ 11. zvezek, ki izide v kratkem, začel bode priobčevati „Od sejo“. Naj bi zavedni Slovenci prav pridno sezali po tej izborni zbirki in jo širili mej svojimi znanci, da si ustvari trdno gmočno podlago. —

— (Razpisane službe.) Deželni odbor kranjski razpisuje mesto popotnega vinarskega učitelja z letno plačo 800 gld. in popotnim pavšalom 400 gld. Prosilci se morajo izkazati, da so dovršili vinarsko šolo v Klosterneuburgu z dobrim uspehom in da so zmožni obeh deželnih jezikov. Prošnje do konca t. m. pri dež. odboru v Ljubljani. — Pri politični upravi za Kranjsko je izpraznjeno deficitivno in začasno mesto okrajnega komisarja z dohodki IX. čin. razreda eventualno definitivno in začasno mesto vladnega koncipista z dohodki X činovnega razreda. Prošnje do dne 28. februarja pri deželnem predsedstvu v Ljubljani.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Proganjanje čeških urednikov.) Proti urednikom listov „Moravske Orlice“, „Hlas Lidove“, „Noviny“ in „Mähr. Schles. Correspondent“ pričelo je državno pravdnštvo subjektivno postopati, ker so prijavili nekatere podrobnosti iz obravnave proti „Omladinem“.

* (Ruski polkovnik na smrt obsojen.) Razni listi prinašajo vest, da je vojno sodišče v Kišinjevu obsodilo polkovnika Grigorjeva na smrt, ker je bil obdolžen, da je avstrijski vohun.

* (Kraljica Natalija,) ki je že itak jako bogata, podedovala je po svoji nedavno umrli teti kneginji Murusi veliko premoženje. Kneginja, pri kateri je bivala srbska kraljica vsako leto nekaj mesecev, je bila zaupna svetovalka svoji nečakinji.

* (Ponarejalci denarjev v Amsterdamu.) Polcija prišla je pet odličnih Amsterdamskih trgovcev, ki so bili v zvezi s ponarejevalci bankovcev. Jeden izmed zaprtih, bogati trgovec Gompertz, obesil se je v ječi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Poreč 14. februarja. V včerajšnji seji dež. zbora stavili poslanci Jenko, Mandić, Spinčič in Stanger več interpelacij, potem se je začela generalna debata o poročilu šolskega odseka glede ljudskih šol v Istri.

Praga 14. februarja. V dež. zboru n. daljevala se je splošna razprava o proračunu. Hallwich je poudarjal, kolike koristi je znanje obeh deželnih jezikov, trdeč, da se Nemci čedalje bolj uče češčine, dočim pojema mej Čehi znanje nemščine. Rekel je nadalje, da koalicijska ni naperjena zoper sedanje zastopnike češkega naroda in ima le namen delovati brez njih podpore. Če se posreči poskus združiti miroljubne stranke s tem, da se spoštujejo njihova narodna čutila, za skupno gospodarsko delovanje, bo to Avstriji v veliko korist, če pa se ponesreči, ne bo nihče imel koristi. Nemci privolijo, da se punkcije odlože, ne da bi se jim zato odrekli.

Praga 14. februarja. K obravnavi zoper „Omladince“ tudi danes ni bilo zgovornikov. Državni pravdnik nadaljeval je svoj plaidoyer in predlagal, naj se 14 zatožencev obsodi radi veleizdaje, 40 zatožencev radi motenja javnega miru, drugi pa radi udeležbe pri tajni družbi.

Pariz 14. februarja. Storilec atentata v kavarni Terminus, ki je povedal, da se imenuje Lebreton, ni povedal pravega imena. Vse kaže, da ni preprost delavec. Bomba, katero je vrgel, je bila angleške provenijencije.

Pariz 14. februarja. Redarju Boissonu, katerega je Lebreton ranil, podelil je predsednik republike red častne legije.

Nova opera!
Začetek ob 8. uri zvečer.
 Stev. 45. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 573.
 V četrtek, dne 15. februarja 1894.
 Prvikrat:

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fr. Gerbič. Uprizoril režiser g. Jos. Noll.

Novi kostumi izdelani so vseskozi natančno po figurinih narodnega gledališča v Pragi.

Začetek točno ob 8. uri, konec po 10. uri zvečer.
 Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpoika Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld. 80 kr., od IV. do VIII. vrste 1 gld. 50 kr., od IX. do XI. vrste 1 gld. 20 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 1 gld. 20 kr., II. vrste 1 gld. 10 kr., III. vrste 1 gld. — Galerijski sedeži I. vrste 50 kr., od II. do V. vrste 40 kr. — Ustoppina v lože 1 gld. — Parterna stojišča 80 kr. — Dijaške in vojaške ustoppine 40 kr. — Galerijska stojišča 30 kr.

Sedeži, lože in ustoppine se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bo v nedeljo, dne 18. februarja 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Obče znani dobrotnik, blagorodni gospod **Josip Dekleva**, veleposestnik v Postojni, podaril je tukajšnjim pogorelcem vsoto 50 gld. in 100 stotov sena, za kar se mu podpisano županstvo v imenu obdarjencev najtopleje zahvaljuje.

Županstvo v Št. Petru, dne 10. februarja 1894.
 Križaj.

Tujci:

13. februarja.

Pri **Maličih**: Hofmann, Wagner, Duldner, St'ch, Schlesinger, Ehrenstein, Hönigsfeld, Hudelnček z Dunaja. — Kette iz Vrhnice. — Lackner iz Rudolfovega. — Lackner iz Črnomlja. — Hertka iz Trsta. — Poženel iz Bistrice.

Pri **Slonu**: Reiner, Glikman z Dunaja. — Mitzky iz Maribora. — Havas iz Velike Kaniže. — Candolini iz Trsta. — Fertin, Weissenfels, Virag iz Reke.

Pri **bavarskem dvoru**: Fenebasso iz Trsta. — Fink iz Kočevji.

Pri **južnem kolodvoru**: Lasbacher Deibler z Dunaja.

Št. 814.

V. 1/1893.

Izvršilna dražba mešanega blaga.

Na prošnjo odbora upnikov dovoljuje se izvršilna dražba v konkurzno maso trgovca **Franceta Krena v Kočevji** spadajočega mešanega blaga, šolskih knjig, štacunskega orodja in drugih premakljivostij,

vse kakor je popisano v inventaru z dne 12., 13. in 14. oktobra leta 1893 od točke 1 do vzajemno 1479, dalje 1492 1501 do vzajemno 1515 in cenjeno na 7430 gld. 18½ kr. in se določuje za to dan na

22. februarja 1894. leta

od 9. ure dopoldne počenši v prodajalnici kreditarja na glavnem trgu v Kočevji.

Prodalo se bo vse premoženje le skupno, a ne pod cenitveno vrednostjo. Dražbeni pogoji, vsled katerih je posebno vsak ponudnik dolžan, pred ponudbo 10% varščine v roke dražbenega komisarja položiti, tekotom 14 dni pa vse skupilo vplačati, leže pri sodišči na vpogled.

C. kr. okrajno sodišče v Kočevji

dne 1. februarja 1894.

Konkurzni komisar okrajni sodnik

Haußen.

(175—2)

Zahvala in priporočilo.
 Zahvaljujoč se slavnemu p. n. občinstvu za dosedaj izkazano mi zaupanje, priporočam se tudi nadalje velečastiti duhovščini, stavbinskim mojstrom in drugim za naročila
pleskarskih in likarskih del
 katera bodem vselej solidno in po najnižji ceni izvrševal.
 Z odličnim spoštovanjem
Francišek Bončar
 pleskarski in likarski mojster na Rinski cesti št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. febr.	7. zjutraj	728.4 mm.	6.0° C	sl. svz.	obl.	17.30 mm.
	2. popol.	726.3 mm.	6.6° C	sl. vzh.	obl. dežja,	
	9. zvečer	730.5 mm.	1.6° C	sl. vzh.	dež.	snega.

Srednja temperatura 4.7°, za 5.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	80	"
Avstrijska zlata renta	120	"	20	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	45	"
Ogerska zlata renta 4%	117	"	40	"
Ogerska krona renta 4%	94	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	998	"	—	"
Kreditne delnice	360	"	75	"
London vista	125	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	20	"
20 mark	12	"	22½	"
20 frankov	9	"	93	"
Italijanski bankovci	43	"	95	"
C. kr. cekini	5	"	98	"

Dne 13. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	"	75	"
Kreditne srečke po 100 gld.	195	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	272	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	34½	"

Dva dijaka

se vzprejmeta na hrano in stanovanje na
 Rimski cesti št. 12. (188—3)

Trgovski pomočnik

Išče se za

trgovino **F. Bendekovič v Karlovcu.**

Isti mora biti srednje starosti, več poslovanju osobito s konfekcijjo, tako da bo mogel v tej stroki samostalno delati, dalje z modnim, platnenim in drugim v to stroko spadajočim blagom. Mesto se lahko nastopi takoj in sicer prej ko mogoče. (197—1)

Vzprejmeta se takoj

dva učenca

za spodaj omenjeni trgovini. Zahteva se znanje slovenskega in nemškega jezika, čvrstost in zdravje ter da sta iz poštenih hiš. (171—3)

Sbil & Petrovič

trgovina mešanega blaga — Mokronog in Trebnje.

Št. 1243.

Razglas.

Služba potovalnega učitelja za vinarstvo na Kranjskem

raziše se z letne plačo 800 gld. in z letnim pavšalom za potne stroške v znesku 400 gld.

Učitelj mora stanovati v Ljubljani in je podrejen deželnemu odboru. Njegove dolžnosti določujeta službena pogodba in službeno navodilo.

Prosilci, ki morajo izkazati, da so z dobrim uspehom dovršili **vinarsko šolo v Klosterneuburgu** in da so v govoru in pisavi vešč **slovenskega in nemškega jezika**, naj svoje prošnje z dokazili o starosti, o študijah in o dosedanjem službovanji vložijo pri **deželnem odboru**

do 28. februarja t. l.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 3. februarja 1894.

Veliki poletni etablisement.
Restavracija, kavarna, vrt, ribnjak z 10 ladijami in 1 propelerjem, vrtiljakom,
 vse z električno razsvetljavo, s tramvajem neposredno zvezan z glavnim mestom Zagrebom, se dá v zakup, eventualno se odda takoj spretnemu poslovođu, ki more položiti kavicjo.
 Vpraša naj se direktno pri gospodu **M. Mileusnić u v Maksimiru pri Zagrebu.** (182—2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seisthal v Ansees, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne „ „

„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

(4—36)

Mlad mož

vešč slovenskega in nemškega jezika v besedi in p savi se takoj vzprejme v stavbinski pisarni stavbinskega podjetnika **Filipa Supančič-a v Ljubljani.** (196—1)

Na prodaj je ali se dá v najem

v Krakovskem predmestju v Ljubljani
 stoječa

hiša z vrtom

dobrim vodnjakom in solastninsko pravico do meščanske vojašnice. Hiša je v dobrem stanu. Pogoji so ugodni in se zvedó pri knjigotrcu **Antonu Zagerjan-u v Ljubljani, na Kongresnem trgu, Zvezda št. 7.** (153—2)

(178—2)